En nymodig och mycket wacker Kärleks-Wisa.

Jag gick mig ut i lunden, Att höra foglasång, etc.

Författad af

Nils Rylander
Sockne-Skräddare i Lenhofda

FAHLUN,
J. F. Åkerbloms Boktryckeri, 1847.

Kostar 2 sk. Banko.

Förord till den elektroniska utgåvan

Denna *Kärleks-Wisa* av Sockne-Skräddaren i Lenhovda **Nils Rylander** () har digitaliserats av ?? och anpassats för Projekt Runeberg i december 2015 av Ralph E.

G moll.

1 | 5 5 1 2 | 3. 1 3 | 2 2 o7½ o7½ | 1.—

3 | 5 5 3 5 | 6. 4 2| o7 o7 2 4 | 5.—

3 | 5 5 3 1 | 2. 4 6 | 5. 3 1 1 | o7½ .—

o7½ | 1, 2 3 5-4 | 3. 1 3 | 2 2 o7½ o7½ | 1.

1.

ag gick mig ut i lunden, att höra foglars sång,
Der näktergalen spelade i denna ljufwa klang;
Men turturdufwan hördes uti en annan dal:
Och hennes ljud utfördes, att hon ensammen war.

2.

Jag stannade och hörde på denna sorgeklang,
Tills mina kärlekstårar på mina kinder rann;
När jag med sorg betänkte, hwad kärlek innebär,
Hälst när som han uppriktig mellan twå wänner är.

3.

Du äktenskapets Stiftare, Du himmelske Monark!
Som hafwer inplanterat den kärleken så stark:
Att ingen häftig låga den samma öfwergår,
Och ingen menskoplåga ej heller det förslår.

4.

Ty om jag hade wingar, som turturdufwan snäll,
Och flöge sedan fjerran dit solen går om qwäll;
Så kunde jag ej finna en sådan kärlig wän,
Som jag för alla älskar näst Gud i himmelen.

5.

Stäm in och hjelp mig sjunga, som wet hwad kärlek är,
Med mun och så med tunga, hwad denna wisan lär:
De Flickor att berömma, som sin wän trogen är;
Min flicka jag ej glömmer, så länge jag är här.

6.

Om alla orgor sjönge, ja, all slags spel och sång,
Och alla fogla-toner instämde på en gång;
Det mig ej glädja kunde, emot din ljufwa röst,
Min wän! när som du sjunger, att dermed ge mig tröst.

7.

Det ord jag mig påminner, i Skriften tecknadt är,
att ingen ting är sötare, af allt hwad jorden bär,
Än wara uti sällskap allt med sin bästa wän,
Det will jag ock besanna för Gud i Himmelen.

8.

Ty när jag uti sällskap med andra Flickor är,
Och sedan eftertänker de dygder, som du bär;
Så faller hug och sinne, För allt hwad nöjen är,
När jag får i mitt minne, att du mig kärast är.

9.

Ja, om jag hade Änglaröst, och tunga utaf stål,
Jag kunde ej uttala de stora kärlekssår,
Som för den Flickan kära har swidit i mitt bröst,
Jag önskar dig den ära, som bor uti mitt bröst.

10.

Tänk ej, mitt kärleksinne det bytes om hwar dag,
Och älskar både här och där: nej, det är ej mitt lag.
Den som till mig bär kärlek, Som är af bästa slag,
Den gifwer jag mitt hjerta, till dess jag läggs i graf.

11.

Fast jag ostadig warit uti min ungdoms år,
Har jag allt fått erfarit, och bättre lärt förstå,
Att werlden hon kan lära en yngling uti tid,
Att dygd och seder bära, och lefwa stadelig.

12.

Låt ej så hastigt ändra wår wänskap, som är kär,
Tillåt mig något nämna om kärlek som jag bär;
Jag kan ej afsked taga af dig min lilla wän,
Låt mig få med dig tala: jag glömmer dig ej än.

13.

En liten tid jag warit i sällskap hop med dig:
Din ögon har bedragit mitt hjerta, swik ej mig!
Jag måste nu omwända mitt sinne och mitt mod,
Och lämna qwar min Lilla, till dess hon blifwer stor.

14.

Som solens milda strålar, de ge en ljuflig glans:
Så gör en segerfana, som står på Fredriks-skants;
Så gör en täcker lilja, som rann ur jordens sköt,
Liksom en unger Flicka, med dygdens purpur söt.

15.

Som ung och oförståndig jag mig än räkna får,
En yngling, helt okunnig, omkring en tjugu år;
Dock, wågar jag att skrifwa få ord, af ömt begär,
till dig min ros och lilja, om du mig håller kär.

16.

Du är wäl något yngre uti din blomstrings år;
Dock, kanske jag är tyngre, och ringa aktad här;
Men om jag ej är wärdig att hwila i din famn,
Förlåt att jag war dristig, will bli din Fästeman.

17.

Ett oförfalskadt hjerta du finna skall hos mig,
Och det gör mig ej smärta, om du ombyter dig,
Men will du bli min flicka, Så hafwer jag dig kär,
Om Gud will det så skicka och hans behag så är.

18.

Nog will jag gerna wänta på dig i några år,
Om winnas kan min längtan, att jag dig äga får.
Wäx upp min ädla blomma, såsom ett palmträd skönt,
Den dag kan också komma, min längtan blir belönt.

19.

Har Gud tändt upp en kärlekseld imellan dig och mig,
Och dina wänner hindra dig till att äga mig,
Så will jag dem försäkra, att de det röna får,
Ja, de kan det få ångra i alla sina år.

20.

Här finns wäl många flickor, ja många tusendtal;
Men det mig intet gläder, att göra många wal.
Min Gud! utwälj mig maka, låt mig få äga den:
Det will jag ej försaka, att bedja en gång än.

21.

Wäl kan jag åt mig finna den som mig håller kär;
Men aldrig älskar jag nå’n mer, som jag dig älskat har.
Om jag ock ej får para mitt hjonelag med dig,
Skall jag i minnet bära dig all min lefnads tid.

22.

Jag önskar hwarje timma, ja hwarje enda stund,
Uti mitt klämda hjerta, ett lyckeligit slut
Uppå de sorgedrycker, som werlden skänker mig,
och så att få den flickan, jag älskar hjertelig.

23.

Min wän! sök dygden fina, som glänser aldramest;
Gudsfruktan låt ock skina: hon pryder ock dernäst,
Så blir din lefnad säller, och lyckan blir din lott,
Motgången aldrig fäller den till sin Gud har hopp.

24.

Lef wäl, min Ros och Flicka! jag slutar denna gång,
Och dessa wersar skickar uti din egen hand.
Om du will eftersinna, hwad wisan innebär,
Så kan du säkert finna, att jag dig håller kär.

Kostar 2 sk. Banko.

Kostar 2 sk. Banko.